

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 11-A DUPĂ RUSALII
(Pilda datornicului nemilostiv)

SF. PROROC SAMUEL;
SF. MC. SEVER, ELIODOR
ȘI TEOHARIE

FERICIȚI CEI MILOSTIVI ȘI IERTĂTORI

Pericopa evanghelică din Duminica a 11-a după Rusalii, de la Sfântul Evanghelist Matei cap18, 23-35, ne prezintă pilda despre „datornicul nemilostiv”, căruia Stăpânul său i-a iertat o datorie imensă, dar care la rândul său nu a putut să ierte unui semen de-al său o datorie infinit mai mică.

Învățăm din această pildă că se cuvine în virtutea iubirii milostive pe care ne-o arată Dumnezeu, când ne rugăm Lui să ne ierte păcatele, ca și noi să fim buni și iertători cu semenii noștri când aceștia ne roagă să-i iertăm atunci când au greșit. Să fim milostivi și iertători asemănându-ne cu Dumnezeu, Cel iertător, bun și milostiv.

Sfânta Evanghelie ne arată că unui Stăpân, care a vrut să ceară socoteală slujitorilor Săi, I s-a adus un slujbaș care-i datora o sumă imensă, 10 000 de talanți; neputând acesta sub nici o formă să-i plătească datoria, se roagă Stăpânului să-l mai îngăduie până va reuși să plătească datoria. Mișcat de gestul slujitorului, înțelegând situația în care se află, Stăpânul nu numai că-i amână plata datoriei, dar în mod surprinzător i-o iertă. Slujitorul iertat, ieșind cu bucurie de la Stăpân, întâlnește pe cale un semen de-al său și-și aduce aminte că acesta îi datora lui 100 de dinari, o sumă foarte mică comparativ cu datoria ce-o avuse el față de Stăpân. În loc să-l ierte și el la rândul lui, precum și el a fost iertat, el se poartă violent și fără omenie, scuturându-l de piept și amenințându-l că-l va întemnița dacă nu-i plătește puțina datorie. Cu toate că și acesta s-a rugat de el ca să-l mai îngăduie, așa cum și el s-a rugat de Stăpân și a fost iertat, totuși el nu poate să-l ierte și se poartă cu nerecunoștință față de el.

Slujitorii de la curtea Stăpânului, văzând nedreptatea, îl anunță pe Stăpân, iar Acesta acum cu dreptate îl cheamă la Sine și-l mustră zicându-i „Slugă vicleană, Eu ți-am iertat datoria, pentru că m-ai rugat, dar oare nu se cuvenea ca și tu să ierți pe semenul tău?”

Acum lucrurile se schimbă și slujitorul nedrept și nemilostiv este

întemnițat și obligat să plătească după dreptate, datoria imensă pe care o avusese și care inițial i-a fost iertată.

Mântuitorul ne spune în finalul relatării evanghelice că dacă noi nu iertăm din inimă semenului nostru care ne-a greșit, atunci nici Dumnezeu nu ne va ierta pe noi.

Noi datorăm mult lui Dumnezeu, nu doar viața noastră, ci și toate bunurile pe care ni le dăruiește spre folosul nostru. În înțeles duhovnicesc păcatele noastre în fața lui Dumnezeu erau imensa datorie pe care El ne-a iertat-o prin Jertfa de pe Crucea a Fiului Său. Prin Sângele lui Hristos am fost răscumpărați cu mare preț și am fost împăcați cu Tatăl Ceresc. El ne-a dat cea mai înaltă pildă de iertare și de iubire milostivă, iertându-ne păcatele și

tămăduindu-ne rănilile noastre, poruncindu-ne să fim iertători și milostivi cu semenii noștri care ne greșesc și să ne rugăm pentru ei, ca Dumnezeu să-i îndrepte pe calea cea bună.

Sfânta Evanghelie de astăzi prin această pildă ne arată că iubirea milostivă a lui Dumnezeu nu exclude ci covârșește dreptatea cea după litera legi.

Iubirea evanghelică nu anulează dreptatea, ci ne cere nouă creștinilor ca mai întâi de toate să fim iertători și milostivi ca Dumnezeu, iertând semenilor noștri și rugându-ne pentru ei. Sfântul Apostol Pavel ne îndeamnă: „Fiți buni între voi și milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă în Hristos.” (Efeseni 4, 32) ❖

Părintele Eugen Moraru

HARAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ

Ocrotiți permanent de Maica Domnului, enoriașii parohiei Șerban Vodă au motive întemeiate să-i mulțumească.

Cu deosebire la acest mare praznic al creștinătății: Adormirea Maicii Domnului.

Într-o lume care pe zi ce trece se alienează, se îndepărtează de bine, firească, normalitate și adevăr, care, în numele „libertății” alege drumuri lăturalnice, pline de primejdii la adresa demnității umane, noi creștinii ne îndreptăm speranțele spre aceea care oricând i-am cerut, ne-a ajutat, ne-a vindecat, ne-a luminat. Maica Domnului, discret și totuși atât de vizibil ne face bine fiecăruia dintre noi, dar și Bisericii noastre. Libertatea și învierea nu ne vine din această lume care, tot mai evident, se abrutizează, pierde calea frumuseții și adevărului, și mințind și manipulând ceas de ceas, poartă omenirea, în special cea creștină, spre un naufragiu spiritual. Sau măcar moral.

De aceea, noi, enoriașii unei parohii care are un hram al înveșnicirii, al Adormirii – și Învierii – Maicii Domnului, ne adunăm mai des să ascultăm Cuvântul vieții fără de moarte, să ne scuturăm de cântecul de sirenă al lumii în derivă, să ne revenim în fire. Greu în această lume să ai repere. Ai senzația că acolo unde tu vedeai lumina și moralitatea, se prăbușesc oameni, se învolutează moravuri ușoare. Dar omenirea este aceeași, să nu ne pierdem cu firea. De mii de ani Biserica, care suntem și noi, are porțile în asediu. Căci cel rău se ostenește prin oameni să nimicească intrarea noastră în Împărăție și mai ales să pună stăpânire pe sufletele noastre. Iar noi suntem cei care, cu înțelepciune și demnitate, găsim calea să cerem ocrotirea Maicii Domnului și a sfinților pentru a nu ceda ispitelor oamenilor.

De aceea, și în acest an ne-am adunat cu mic cu mare să-I mulțumim Maicii

Domnului, să ne întărim în credința noastră, să ne arătăm nouă și lumii că Ortodoxia iese mai întărită din încercări și valuri, uneori ucigătoare de suflete pentru cei ce nu au ancoră puternică în luciditate și credința cea adevărată.

Frumusețea praznicului Adormirii Maicii Domnului ne-a adunat și anul acesta pe mulți dintre noi, căci poate nu avem bucurie mai profundă și mai dătătoare de speranță decât la Învierea Domnului.

Iată deci, o seară frumoasă, cea a ajunului mării sărbători, în care ne-am rugat, i-am cântat cu toții Maicii Domnului, și cu icoane, făclii și epitaful Maicii Domnului am ieșit în procesiune pe străzile din cartier, seara, spre a arăta oamenilor că atunci când vine noaptea cu primejdiile și capcanele ei, suntem ocrotiți, luminați, călăuziți numai în corabia mântuirii, Biserica. Iar Maica Domnului nu așteaptă decât un strigăt al nostru pentru a ne ajuta. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 20-27 AUGUST 2017

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 20 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 23 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 25 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 26 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 27 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 12-a după Rusalii (Tânărul cel bogat) – Utrenia, Sf. Liturghie

24 SEPTEMBRIE 2017

SFINȚIREA BISERICII ȘERBAN VODĂ

De 16 ani visăm
la acest moment:
sfințirea noului locaș
al bisericii „Adormirea
Maicii Domnului”.
Iar în ultima vreme, enoriași
ai parohiei Șerban Vodă
sau credincioși ce vin aici
la slujbe, în special la Sfânta
Liturgie din duminici
și sărbători,
ne întrebă nerăbdători
când se va sfinți biserica.
Căci iată, pictura
este finalizată,
iar toate par pregătite
pentru acest eveniment unic.

La Sfânta Liturgie
din 15 august, de
hramul bisericii, pă-

rintele paroh Pompiliu Dinu a făcut
anunțul mult așteptat: biserica va fi
târnosită pe data de 24 septembrie 2017!
Cu toții, preoți și mireni, ne revine
obligația să depunem toate eforturile,
materiale și de organizare, pentru ca acest
eveniment să se desfășoare fără cusur și
la înălțimea duhovnicească necesară.
Scriem istorie, căci participăm la sfințirea
unui locaș în care se va lucra mântuirea
oamenilor până la sfârșitul veacurilor.

Vă prezentăm un fragment din
scrisoarea adresată de curând Prea-
fericitului Părinte Patriarh Daniel
pentru a ne da binecuvântarea pentru
organizarea sfințirii bisericii, dar și
pentru ca slujba de târnosire să fie
săvârșită de însăși Preafericirea Sa.

„Preafericite Părinte Patriarh,

Anul acesta pe 4 octombrie se
împlinesc 16 ani de când am pus temelia
bisericii Șerban Vodă. A fost o lucrare
anevoioasă. Dumnezeu a rânduit ca
după 16 ani să ajungem la ceasul
târnosirii. Este a treia biserică care se
zidește în același loc. Prima a fost de
lemn, a doua a fost făcută de zid și a
durat 55 de ani. Această a treia biserică
a fost construită ca o necesitate peste a
doua biserică.

Motivele pentru care am pornit
această lucrare sunt:

① Biserica fusese grav afectată de
cutremurul din 1977. O delegație a
Sfintei Arhiepiscopii condusă de Prea-
sfințitul Teodosie Snagoveanu, arhitec-
tul Florea Voicu, ing. de rezistență
Rușcă și ing. Anatolie Cazacliu au

hotărât, în urma unei expertize,
necesitatea zidirii unei biserici noi de
jur-împrejurul celei vechi.

② Vechea biserică devenise nesigură
și neîncăpătoare. Așadar a trebuit să o
înnoim. Pe 4 octombrie 2001, cu bine-
cuvântarea Vrednicului de pomenire
Părinte Patriarh Teoctist, Preasfințitul
Varsanufie Prahoveanu a pus temelia
bisericii.

Dumnezeu a lucrat și am reușit să
construim biserica finalizând zidurile
și acoperișul în anul 2008. Personal, ca
protoiereu, m-am implicat și am con-
tribuit la construcția acestei biserici de
la temelie. Din 2010, am început lu-
crările de pictură, finalizate în acest an.
În anul 2010 am pus, cu binecuvân-
tarea Preafericirii Voastre, temelia
așezământului social, pe care l-am dus
până la acoperiș, urmând ca în perioada
următoare să-l acoperim cu tablă. În
această perioadă am dotat biserica cu
toate cele necesare cultului divin public
la un înalt nivel calitativ. În anul 2011
au fost aduse moaștele Sfântului Paisie
de la Neamț. În anul 2017 au fost aduse
de la Arhiepiscopia de Milano și puse,
cu Binecuvântarea Preafericirii Voastre,
spre cinstitie următoarele Sfinte Moaște:
Sf. Apostoli Petru și Pavel, Sf. Nicolae,
Sf. Ambrozie, Sf. Dionisie, Sf. Sim-
plician, Sf. Mc. Ghervasie, Protasie,
Nazarie și Celsie, Sf. Mc. Felix și Victor,
Sf. Sebastian, Sf. Mc. Sisinie, Martirie
și Alexandru. Având aceste odoare de
mare preț am înmulțit slujbele, am
lansat site-ul bisericii și am tipărit

dumincal ziarul „Cuvântul care zi-
dește”. Acum toate sunt gata.

Venim la Preafericirea Voastră pe
această cale rugându-vă să binevoiți să
târnoșiți această biserică. Dorința
noastră ar fi ca târnosirea să aibă loc,
dacă este posibil, la sfârșitul lunii
septembrie (24 septembrie) sau începutul
lunii octombrie (1 octombrie). Lăsăm la
aprecierea Preafericirii Voastre ziua în
care aveți posibilitatea să veniți.

Având în vedere toate cele de mai
sus, cu adâncă smerenie Vă rugăm să
acordați Înalta Binecuvântare pentru:

① Săvârșirea slujbei de Târnosire a
Bisericii „Șerban Vodă”, pe data de 24
septembrie 2017, de către Preafericirea
Voastră;

② Desfășurarea slujbelor, cu ocazia
Târnosirii, după următorul program:

a) Sâmbătă, 23 septembrie 2017:

❖ ora 18,00: Slujba Privegherii
(Vecernia cu Litia și Utrenia);

b) Duminică, 24 septembrie 2017:

❖ ora 8,00: Slujba Acatistului
Adormirii Maicii Domnului;

❖ ora 8,30: întâmpinarea Preafericirii
Voastre;

❖ ora 8,45: săvârșirea Slujbei
Târnosirii;

❖ ora 10,00: Slujba Sfintei Liturghii;

❖ ora 12,00: Cuvântul de învățătură
al Preafericirii Voastre și acordarea
diplomelor și a distincțiilor pentru
slujitori, binefăcători și donatori.”

(Foto – Sfânta Liturgie din 15
august la Hramul bisericii – Adormirea
Maicii Domnului). ❖

SFINȚII MUCENICI ADRIAN ȘI NATALIA

„O, sfinților mucenici ai lui Hristos, Adrian și Natalia, fericiți soți și purtători de chinuri străluciți. Auziți-ne pe noi cei ce ne rugăm cu lacrimi, venind la biserică, rugați-L pe Stăpânul cel milostiv, Domnul nostru Iisus Hristos, să ne dăruiască nouă tuturor: pace în familie, sănătate trupească și sufletească, mântuirea sufletului, ca întotdeauna să-I cântăm Lui: Aliluia.”
(Condac 13 – Acatistul Sfinților Mucenici Adrian și Natalia)

Răsfoind calendarul săptămânii ce urmează, n-ai cum să nu fii cucerit de viețile a doi mucenici prăznuiți pe 26 august, soț și soție, care au trăit pe vremea împăratului prigonitor Maximian. Este una din cele mai mărețe povestiri despre o soție ce-și îndeamnă soțul să sufere mucenicia. Este o pildă supremă de credință neclintită și de dragoste, căci ea știe că scurta pierdere a soțului aici, pe pământ, pentru Hristos, înseamnă a-l dobândi din nou, de-a pururea, în împărăția cerurilor.

Sfinții Adrian și Natalia au trăit în

Nicomidia. Adrian, pretor al Nicomidiei, era păgân, iar Natalia era creștină. În timpul unei persecuții, Adrian are o revelație, căci văzând curajul a 23 de bărbați creștini, întemnițați și torturați pentru Hristos, tânărul ce împlinise numai de 28 de ani, alege să devină creștin.

Aflând împăratul cele întâmplare, nu se poate opri să nu-l întrebe pe Adrian: „Ți-ai ieșit din minți?”. Dar Adrian răspunde cu seninătate: „Nu, abia acum mi le-am aflat”. Drept pentru care este și el aruncat în temniță alături de cei 23 de bărbați.

Adrian era căsătorit de numai 13 luni cu Natalia, o tânără frumoasă și de bun neam, care era creștină. Probabil că dragostea acesteia pentru Adrian era mare din moment ce ea s-a căsătorit în vremuri de prigoană cu un păgân. Cu siguranță dorea să-l aducă și pe Adrian la credința creștină. Așa se face că, aflând Natalia de la unul din slujitorii lor că soțul ei este întemnițat pentru „numele unuia, Hristos” vede aici mîna lui Dumnezeu spre a-l aduce la credința cea adevărată pe Adrian. Natalia aleargă degrabă la închisoare și-l îmbărbătează pe Adrian și pe ceilalți creștini pentru a nu ceda în fața chinurilor și a morții.

Înainte de a fi omorât, Adrian primește îngăduința să meargă acasă spre a-și lua rămas bun de la soție și familie. Natalia, crezând că soțul ei s-a lepădat de credința în Hristos și de aceea a și fost eliberat se întristează și degrabă încuie ușile spre a nu-i permite lui Adrian să intre în casă. Aflând însă scopul venirii sale, îi deschide ușa acestuia, îl îmbrățișează, iar apoi îl conduce chiar ea la temniță. Viețile sfinților ne spun că în ultima parte a detenției sale numai el va fi torturat, căci ceilalți suferiseră crunte chinuri, iar trupurile lor erau numai

răni. Se spune că Natalia își va tunde părul capului ei, se va îmbrăca în haine bărbătești și astfel intră în temniță pentru a le ușura creștinilor suferințele. Asemenea ei fac și celelalte soții ale creștinilor din închisoare.

Natalia își îmbărbătează soțul în suferință spunându-i: „Scurte sunt caznele, dar cele ce urmează sunt fără de sfârșit; scurtă este suferința, dar slava muceniciei veșnică. Suferă durerea numai puțină vreme și curând te vei bucura cu îngerii.”

După lungi torturi, împăratul poruncește ca brațele și picioarele mucenicilor să fie zdrobite cu ciocanul pe nicovală. În aceste chinuri și-au dat duhul cei 23 de creștini și Adrian. Apoi împăratul ordonă ca rămășițele pământești ale mucenicilor să fie arse în cuptor. În vâlvătaia acestuia vrea și Natalia să se arunce, dar ostașii o opresc. Și prin minune pornește o ploaie ce stinge acel cuptor. Trupurile martirilor au fost luate de creștini spre a fi duse în Bizanț și îngropate acolo. Iar Natalia avea cu ea un braț al soțului ei. Apărându-i în vis, Adrian o vestește pe Natalia că în curând se vor întâlni. Natalia urcă și ea în corabia ce-i ducea pe creștini în Bizanț. Ea însă fugea și de un nobil din anturajul împăratului, care văzând frumusețea Nataliei și-o dorea de soție. Așadar Natalia fuge, dar dușmanii adevărului doreau să întoarcă corabia în Nicomidia. Apărând Adrian în fața corabiei, îi îndeamnă pe marinari să-și continue drumul. Această apariție o bucură peste măsură pe Natalia, căci înțelege că martiriul soțului ei l-a făcut pe Adrian mare în împărăția lui Dumnezeu.

Și iată Natalia ajunge în Bizanț, îngroapă cu cinste moaștele soțului ei alături de celelalte și, ațipând puțin lângă mormântul lui, își dă și ea sufletul, alăturându-se soțului ei în împărăția lui Dumnezeu. ❖

Am fost la Centrul Sfânta Margareta

Marți, 8 august, așa cum v-am anunțat, am făcut o vizită la Centrul Sfânta Margareta. Și ca de obicei nu cu mâinile goale. Căci măcar atât putem să facem pentru copiii de aici, să contribuim cu cele necesare vieții lor. Nu-i putem ajuta, nu-i putem veghea și hrăni, nu le putem umple singurătatea, nu putem să ne substituim părinților și familiilor lor. Dar putem să-i bucurăm prin vizita noastră pe micuți – pe cei care se pot mișca și comunica, dar mai ales putem să-i ajutăm pe cei ce-i îngrijesc ceas de ceas și au nevoie de multe lucruri pentru a face față nevoilor, îndeosebi speciale, ale acestor copii.

Mulțumim pe această cale celor care au participat la această acțiune filantropică. Cu ajutorul lor am împlinit și noi nevoile materiale ale acestor mici prieteni ai noștri. ❖